

Det bemærkes i denne forbindelse, at apotekernes likviditet i løbet af den sidste halvsnedes år er forringet betydeligt. Årsagerne her til skal efter foreningernes opfattelse søges i følgende forhold:

1. Afdragsbyrderne på lån er blevet betydeligt tungere, efter at Apotekerfonden har standset sin udlånsvirksomhed og apotekeren herefter har været henvist til at tilvejebringe den nødvendige kapital på sædvanlige markedsvilkår, dvs. 10- og 20-årige lån.
2. Apotekernes indtægtsniveau må antages at være fastlagt bl.a. under hensyntagen til Apotekerfondens udlånsvirksomhed og de dermed forbundne lempelige afdragsvilkår, samtidig med at den faktiske indtægt lå højere end den på grundlag af regnskabsopgørelsen til sundhedsstyrelsen fastlagte, foranlediget ved delvis finansiering via kreditter, jfr. pensionsfastsættelsen. Dertil kommer, at gennemsnitsindtægten følger en tjenestemandsløn og ikke pristalsudviklingen, hvorfor den må anses for helt utilstrækkelig til at dække det stigende finansieringsbehov.
3. Finansudvalgets nedskæring af det beløb, der er til rådighed som ekstraordinært tilskud i henhold til apotekerlovens § 51,

stk. 3, til særligt vanskeligt stillede apotekere.

4. Indførelse af markedslejeprincippet har stillet en række, især nyetablerede, apotekere urimeligt.
5. Monopoltilsynets indgriben i grossisternes kreditydelse.

Grossisternes kreditydelser og den dermed følgende renteindtægt har især gennem de senere år været af afgørende betydning for apotekernes finansiering, idet de er steget i takt med omsætningen og dermed kapitalbehovet til varelager og de udestående fordringer. Alene gennem de seneste 3 år er kapitalbehovet steget med ca. 100.000 kr. om året for et gennemsnitsapotek.

Også den omstændighed, at der er nedlagt en række apoteker, har forøget kapitalbehovet. Ved nedlæggelse af apoteker flyttes omsætningen til andre apoteker, hvis kapitalbehov dermed forøges.

ad §§ 59-62

Bestemmelserne er identiske med nugældende lovs §§ 51-54, idet der dog er foretaget en teknisk ajourføring af paragraffer og henvisninger.

§ 62, stk. 3, er identisk med L 100, § 58, stk. 3.